

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a Kulcsár és Sztankó Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kulcsár Ferenc ügyvéd) által képviselt **felperesnek alperes** ellen készfizető kezességből eredő tartozás megfizetése iránt indított perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. április 30. napján kelt 4.P.20.108/2008/6. számú ítéletével szemben a felperes által 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.647.006,- (Hatmillió-hatszáznegyvenhétezer-hat) Ft-ot, valamint ezen összegnek 2007. július 31-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, továbbá 1.197.600,- (Egymillió-egyszázkilencvenhétezer-hatszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében 6.647.006,- Ft és ennek 2007. július 31-től járó törvényes késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra a szerződésre alapította igényét, melyben az alperes a "A" Kft. tartozásaiért készfizető kezességet vállalt.

Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Védekezése szerint a készfizető kezességet egy komplex megállapodás részeként arra az esetre vállalta, ha a megállapodás három együttes feltétele teljesül és a felperes a követelését nem érvényesítési felszámolási eljárás keretében. Megtévesztésre hivatkozással megtámadta nyilatkozatát.

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Úgy rendelkezett, hogy a perben felmerült költségeiket a felek maguk kötelesek viselni.

Határozata indokolásában megállapította, hogy az alperes a "A" Kft. ügyvezetője volt. A cégnek a felperessel szemben 6.647.006,- Ft tartozása áll fenn. A felperes 2006. június 6-án felszámolási eljárást kezdeményezett.

Az alperes, mint a "A" Kft. ügyvezetője felajánlotta, hogy a tartozást a cég 2007. július 31-ig bezárólag több részletben megfizeti, saját személyében pedig készfizető kezességet vállal a tartozásért.

A felperes 2007. április 5-i válaszában az alperes javaslatát azzal a feltétellel fogadta el, ha a cég 2007. április 10-ig megfizet 2.000.000,- Ft-ot, ezt követően havonta 1.000.000,- Ft-ot

úgy, hogy a teljes tartozás 2007. július 31-ig megfizetésre kerüljön és ezen igényüket az adós levélben, vagy faxon visszaigazolja, továbbá a csatolt készfizető kezességi nyilatkozatot az alperes aláírja és tanúza visszaküldi. A fentiek teljesítése után a felperes intézkedni fog a felszámolási kérelem visszavonásáról.

Ezt követően az alperes a cég nevében elismerte a tartozást és vállalta annak 2007. július 31-ig való visszafizetését, magánszemélyként pedig készfizető kezességet vállalt a tartozás kiegyenlítésére. A nyilatkozatokat a felperes 2007. május 4-én vette tudomásul.

A bíróság megállapította, hogy már az első részlet, tehát a 2.000.000,- Ft megfizetésére sem került sor az adós részéről, így lényegében megállapodásuk hatályosulásának egy lényeges feltétele nem teljesült.

Ítélete jogi indokolásában a Ptk. 274. §. (2) bekezdésére utalással a bíróság kiemelte, hogy az alperes, mint készfizető kezes nem kérheti, hogy a felperes először az adóstól kísérelje meg behajtani a követelését. Ezen túlmenően úgy foglalt állást, hogy nem lehet a felperesi igény elbírálásakor pusztán az alperes által aláírt készfizető kezességvállalásra figyelemmel lenni. Az alperes nyilatkozatát arra és csak arra tekintettel tette meg, hogy az adós felszámolásának elrendelését megakadályozza. Komplex megállapodási rendszert dolgozott ki az alperes, összefoglalt ajánlatának elfogadását a felperes feltételek teljesítésétől tette függővé. Az alperes kezességvállalása nem önmagában, nem minden feltételtől mentesen született.

A Ptk. 228. §. (1) bekezdése szerint a felek a szerződés hatályának beálltát bizonytalan jövőbeni eseménytől tették függővé. A szerződés hatálya e feltétel bekövetkeztével áll be. Az alperes készfizető kezességvállalásának hatálya attól függött, hogy a cég határidőben rendezi tartozását, ellenszolgáltatásként a felperes a felszámolási eljárást megakasztja. A feltételek nem teljesültek, így a készfizető kezességvállalási szerződés sem hatályosult.

A bíróság helytállónak minősítette az alperes megtévesztésre való hivatkozását is, a felperes jogi képviselője ugyanis a szerződés megkötésekor annak a lényeges körülménynek a tekintetében megtévesztette az alperest, hogy a további feltételeket majd a felek figyelembe veszik. A Ptk. 235. §. (3) bekezdésében írtak alapján, tehát kifogás útján az alperes alappal támadta nyilatkozatát.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, keresetének adjon helyt. Megítélése szerint téves az ítélet azon megállapítása, hogy az alperes feltételhez kötötte a kezességet, illetve, hogy a felperes megtévesztette őt. Az alperes volt, aki megtévesztő nyilatkozatot tett, hisz az adós bankszámláján nem volt fedezet a teljesítéshez. A felperes közölte, hogy a felszámolási kérelmet csak a részletfizetés visszaigazolása és az első részlet megfizetése esetén tudja visszavonni. Az alperes az adós ügyvezetőjeként tisztában volt azzal, hogy a társaság tartozásáért saját vagyonával vállalt helytállást. A kezességi nyilatkozatnak semmiféle hatályosulási feltétele nem volt. Az alperes a megtévesztésre alapított kifogását sem támasztotta alá.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A megyei bíróság a per eldöntéséhez szükséges körben lefolytatta a bizonyítást, a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, azonban a felek szerződéses jogviszonyának releváns jogi tartalmát illetően téves jogkövetkeztetésre jutott, erre figyelemmel döntését és annak indokait az ítéletábra nem osztotta.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek, valamint az adós jogviszonyát egy komplex megállapodással kívánták rendezni. A több alanyú szerződésben a felek több irányú kötelezettséget vállaltak, melyek nem függetlenek egymástól, hanem egymásra figyelemmel - a másik fél kötelezettségvállalására tekintettel - születtek.

A szerződés tartalmának pontos feltárása, a szerződés megfelelő értelmezése során figyelembe kell venni a feleknek a szerződéskötést megelőző nyilatkozatait, a szerződéskötés körülményeit. A megállapodás megkötését az alperes abból a célból kezdeményezte, hogy az adós a felszámolást elkerülje.

A felperes volt az, aki a felszámolás iránti kérelem visszavonására irányuló kötelezettségének teljesítését több együttes feltétel bekövetkeztéhez kötötte: az adós rövid időn belül megfizeti tartozásának első nagyobb összegű törlesztő részletét, visszaigazolja azt a felperesi igényt, hogy 2007. július 31-ig részletekben kiegyenlíti a teljes tartozást, az alperes pedig készfizető kezességet vállal a tartozásokért.

Az ítéletábra álláspontja szerint kétségtelenül érzékelhető, hogy az alperes szándéka arra irányult, hogy a készfizető kezesség vállalásával érje el az adóssal szembeni felszámolási kérelem visszavonását. Utóbbi azonban nem a kezességvállalás hatályának feltétele, hanem az alperes által a vállalással elérni kívánt cél volt.

A kötelezettségvállalás hatálya beálltának feltételhez kötéséhez mindkét szerződő fél erre irányuló szerződéses akarata szükséges, a perbeli esetben azonban a felperes részéről ilyen szándék nem volt megállapítható, a szerződés nem tartalmaz erre irányuló kifejezett nyilatkozatot. Utal arra az ítéletábra, hogy a Ptk. 272. §. (2) bekezdése értelmében a kezességvállaláshoz írásbeli alak szükséges, amennyiben a hatályát a felek feltételhez kívánják kötni, úgy ezt, mint a kezességvállalás lényeges tartalmi elemét a Ptk. 218. §. (1) bekezdése értelmében szintén írásba kell foglalniuk. A perbeli esetben a feleknek - ilyen szerződéses szándék esetén - írásba kellett volna foglalni a kezesség vállalás hatályának feltételhez kötését.

A felperes ezirányú szerződéses szándéka és nyilatkozata hiányában legfeljebb az alperes egyoldalú feltevésének minősíthető az, hogy csak a felszámolás iránti kérelem visszavonása esetére vállalt kezesi kötelezettséget.

Az alperes abban bízott, hogy az első részlet teljesítésre kerül, ezután a felperes visszavonja a felszámolás iránti kérelmét, majd az adós a fennmaradó hátralékot is megfizeti, így kezességvállalása lényegében formális marad, nem kerül majd sor a felperes részéről a követelés alperessel szembeni érvényesítésére. Várakozása az adós nevében vállalt kötelezettség teljesítésének elmulasztásával megghiúsult, kezességvállalásával azonban vállalta ennek gazdasági, üzleti kockázatát, így a szerződéses nyilatkozata tartalmának megfelelően viselnie kell következményeit.

Utal arra is az ítéletábra, hogy a korábban kifejtettek szerint kizárólag az alperes részéről állapítható meg téves feltevés a nyilatkozata tartalmát illetően, ez azonban nem ad alapot a szerződés érvénytelenségének megállapítására, hiszen nem nyert bizonyítást, hogy tévedését a felperes okozta, illetve felismerhette, ugyanakkor kezességvállalása nem minősül ingyenesnek, ellenérték nélkülinek.

A felperes fellebbezése eredményre vezetett, az alperes pervesztés lett, így a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek az összesen 797.600,- Ft kereseti és fellebbezési illetékből, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (2) bekezdés a.) pontja és (5), (6) bekezdése alapján 400.000,- Ft-ban megállapított - az ÁFA-t is magában foglaló - első- és másodfokú ügyvédi munkadíjból álló perköltséget.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró bíró

A kiadmány hitelével:
Kiadó: